

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ निर्वेदपद्धतिः एकत्रिंशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ निर्वेदपद्धतिः एकत्रिंशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

प्रपद्ये पादुकां देवीं परविद्यामिव स्वयम् ।
यामर्पयति दीनानां दयमानो जगद्गुरुः ॥ 31.1 ॥

अपि जन्मनि पादुके ! परस्मिन्
अनघैः कर्मभिरीदृशो भवेयम् ।
य इमे विनयेन रङ्गभर्तुः
समये त्वां पदयोः समर्पयन्ति ॥ 31.2 ॥

परिवर्तयिता पितामहादीन्
त्वमिवानन्तमसौ वहत्यनेहा ।
अधुनाऽपि न शौरिपादुके ! त्वाम्
अनघालम्बनमभ्युपैति चित्तम् ॥ 31.3 ॥

कमलाध्युषिते निधौ निरीहे
सुलभे तिष्ठति रङ्गकोशमध्ये ।
त्वयि तत्प्रतिलम्बने स्थितायां
परमन्विच्छति पादुके ! मनो मे ॥ 31.4 ॥

यद्यप्यहं तरळधीस्तव न स्मरेयं
न स्मर्तुमर्हति कथं भवती स्वयं मे ।

वत्से विहारकुतुकं कलयत्यवस्था
का नाम केशवपदावनि ! वत्सलायाः ॥ 31.5 ॥

मातर्मुकुन्दकरुणामपि निह्वानात्
किं वा परं किमपि किल्बिषतो मदीयात्।
गाढं गृहीतचरणागमनापदेशात्
तत्प्रेरणप्रणयिनी तव चेन्न लीला ॥ 31.6 ॥

क्षीबाऽसि काञ्चनपदावनि ! कैटभारेः
पादारविन्दमकरन्दनिषेवणेन।
देवि ! त्वदन्तिकजुषः कथमन्यथा मे
दीनाक्षराणि न शृणोषि दयाधिका त्वम् ॥ 31.7 ॥

मातस्त्वदर्पितभरस्य मुकुन्दपादे
भद्रेतराणि यदि नाम भवन्ति भूयः।
कीर्तिः प्रपन्नपरिरक्षणदीक्षितायाः
किं न त्रपेत तव काञ्चनपादरक्षे ॥ 31.8 ॥

दौवारिकद्विरसनप्रबलान्तरायैः
दूये पदावनि ! दुराढ्यबिलप्रवेशैः।
तद्रङ्गधामनिरपायधनोत्तरायां
त्वय्येव विश्रमय मङ्क्षु मनोरथं मे ॥ 31.9 ॥

व्यामुह्यतां त्रिविधतापमये निदाघे
मायाविशेषजनितासु मरीचिकासु।
संस्पृष्टशौरिचरणा चरणावनि ! त्वं
स्थेया स्वयं भवसि नश्चरमे पुमर्थे ॥ 31.10 ॥

अच्छेद्यया विषयवागुरया निबद्धान्
दीनान् जनार्दनपदावनि ! सत्पथस्था।

प्रायः क्रमेण भवती परिगृह्य मौळौ
कालेन मोचयति नः कृपया सनाथा ॥ 31.11 ॥

संवाहिका चरणयोर्मणिपादरक्षे !
देवस्य रङ्गवसतेर्दयिता ननु त्वम् ।
कस्त्वां निवारयितुमर्हति योजयन्तीं
मातः ! स्वयं गुणगणेषु ममापराधान् ॥ 31.12 ॥

किं वा भविष्यति परं कलुषैकवृत्तेः
एतावताऽप्यनुपजातमनेहसा मे ।
एकं तदस्ति यदि पश्यसि पादुके ! ते
पद्मासहायपदपङ्कजभोगसाम्यम् ॥ 31.13 ॥

विविधविषयचिन्तासन्तताभिश्चिरं मां
जनितकलुषमित्थं देवि ! दुर्वासनाभिः ।
पदसरसिजयोस्त्वं पादुके रङ्गभर्तुः
परिमळपरिवाहैः पावनैर्वासयेथाः ॥ 31.14 ॥

शरणमधिगतस्त्वां शार्ङ्गिणः पादरक्षे !
सकृदपि विनियुक्तं त्वत्सपर्याधिकारे ।
पुनरपि कथमेनं हस्तमुत्तानयेयं
धनमदमुदितानां मानवानां समाजे ॥ 31.15 ॥

यदि किमपि समीहे कर्म कर्तुं यथावत्
प्रतिपदमुपजातैः प्रत्यवेयां निमित्तैः ।
अवधिरसि यदि त्वं तत्र नैमित्तिकानां
शरणमिह न किं मे शौरिपादावनि ! स्याः ॥ 31.16 ॥

अन्तर्लीनैरघपरिकरैराविला चित्तवृत्तिः
शब्दादीनां परवशतया दुर्जयानीन्द्रियाणि ।

विष्णोः पादप्रणयिनि ! चिरादस्य मे दुःखसिन्धोः
 पारं प्राप्यं भवति परया विद्यया वा त्वया वा ॥ 31.17 ॥

गोमायूनां मलयपवने तस्कराणां हिमांशौ
 दुर्वृत्तानां सुचरितमये सत्पथे त्वत्सनाथे ।
 तत्त्वज्ञाने तरळमनसां शार्ङ्गिणः पादरक्षे !
 नित्योद्वेगो भवति नियतेरीदृशी दुर्विनीतिः ॥ 31.18 ॥

काले जन्तून् कलुषकरणे क्षिप्रमाकारयन्त्याः
 घोरं नाहं यमपरिषदो घोषमाकर्णयेयम् ।
 श्रीमद्रङ्गेश्वरचरणयोरन्तरङ्गैः प्रयुक्तं
 सेवाह्वानं सपदि शृणुयां पादुकासेवकेति ॥ 31.19 ॥

पाषाणकल्पमन्ते परिचितगौतमपरिग्रहन्यायात् ।
 पतिपदपरिचरणार्हं परिणमय मुकुन्दपादरक्षिणि ! माम् ॥ 31.20 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
 श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे निर्वेदपद्धतिः एकत्रिंशी ॥
 कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥